

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 563/2016-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Krafčíkom, advokátska kancelária, Námestie osloboditeľov 39, Michalovce, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15 P 328/2015 z 27. októbra 2015 a 20. januára 2016, ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 328/2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) uzneseniami Okresného súdu Michalovce (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 15 P 328/2015 z 27. októbra 2015 a 20. januára 2016, ako aj základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 15 P 328/2015.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla, že je matkou maloletých detí [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], obe sú štátne občianky Slovenskej republiky a Švajčiarskej konfederácie. Rozhodnutím Okresného súdu Hinwill vo Švajčiarsku (ďalej aj „švajčiarsky súd“) zo 7. novembra 2013 bola súdom schválená odluka manželstva s otcom maloletých detí.

V čase, keď mala sťažovateľka v súlade s dohodou druhého rodiča a odobrením švajčiarskeho súdu pri sebe na území Slovenskej republiky obe maloleté deti na prázdninách, podala okresnému súdu 8. októbra 2015 návrh na začatie konania o vydanie predbežného opatrenia vo veci odovzdania, eventuálne dočasného zverenia maloletých detí do starostlivosti matky. Vec bola na okresnom súde vedená pod sp. zn. 15 P 328/2015.

Návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý podala sťažovateľka, odôvodnila podozrením na možné sexuálne zneužívanie maloletej [REDAKOVANÉ] zo strany otca detí a podozrením zo zanedbávania osobnej starostlivosti otca vo vzťahu k obom maloletým deťom.

Nariadením Okresného súdu Hinwill z 20. augusta 2015 sťažovateľka okresnému súdu dokladovala, že obe maloleté deti má na prázdninách len po obmedzenú dobu, a to do 18. októbra 2015.

Napriek tomu, že obvyklý pobyt oboch detí bol vo Švajčiarsku „*právomoc Okresného súdu Michalovce (ako súdu Slovenskej republiky, t. j. súdu zmluvného štátu Dohovoru) sťažovateľka odôvodnila Dohovorom o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa publikovaného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 344/2002 Z. z.*“

Dňa 27. októbra 2015 okresný súd uznesením konanie zastavil dôvodiac nedostatkom svojej právomoci.

Po odvolaní sťažovateľky Krajský súd v Košiciach uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia však napokon nebolo rozhodnuté dodnes, pretože okresný súd uznesením z 20. januára 2016 preniesol príslušnosť na Okresný súd Bratislava III. Sťažovateľka proti predmetnému uzneseniu nepodávala odvolanie, aby nezdržiavala proces vydania predbežného opatrenia, avšak postúpenie veci v takej naliehavej veci, ako je starostlivosť o maloletých, navyše, v kontexte celej situácie potreby prijatia rýchlej dočasnej úpravy považuje sťažovateľka za nevhodný a priet'ahový.

Medzitým začal konať pod sp. zn. 3 P 142/2015 Okresný súd Bratislava I o návrate detí späť na územie ich obvyklého pobytu, ktoré donútilo matku v dôsledku postupu, resp. nečinnosti okresného súdu v Michalovciach uzatvoriť súdny zmier s otcom mal. detí *„v podobe, ktorou bola donútená zabezpečiť si sama tzv. ochranné opatrenie, keď uzavrela súdny zmier, ktorý jej zabezpečoval jednak možnosť do návratu detí zapísať mal. Elien do školy na Slovensku, jednak ju zbavil sledovania kriminálnou políciou, zabezpečil, že otec sa mohol do času vydania detí stretávať s nimi len v prítomnosti matky (ochrana pred zneužívaním či zanedbaním starostlivosti), a vytvorila si časový priestor na to, aby súdy, či už na Slovensku, resp. vo Švajčiarsku, mohli jej dôvody preskúmať a prijať ochranné dočasné či trvalé opatrenia.“*.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla, že *„okresný súd Bratislava III však uznesením z 24. marca 2016 napriek opravným prostriedkom zo strany matky a veľkého odporu detí odísť s otcom do Švajčiarska nariadil výkon rozhodnutia. Maloleté deti boli napokon sťažovateľke 30. marca 2016 za asistencie Okresného súdu Bratislava III odňaté.“*.

V dôsledku nečinnosti okresného súdu stav právnej neistoty sťažovateľky trvá od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia 8. októbra 2015 dodnes.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd *„... odmietol svoju právomoc, pričom svoje právne závery riadne neodôvodnil.“*. Rozhodnutie okresného súdu sťažovateľka považuje za nepresvedčivé a popierajúce základné princípy spravodlivého procesu, ktorého výsledkom je/malo by byť predvídateľné súdne rozhodnutie pre účastníkov konania.

Sťažovateľka pritom relevantne poukazovala „... na čl. 12 ods. 1 Dohovoru, v zmysle ktorého orgány zmluvného štátu, na území ktorého sa nachádza dieťa alebo jeho majetok, majú právomoc na prijímanie opatrení dočasnej povahy na ochranu osoby alebo majetku dieťaťa s územnou pôsobnosťou obmedzenou ma tento štát, ak také opatrenia nie sú nezlučiteľné s opatreniami, ktoré už prijali orgány s právomocou podľa čl. 5 až 10, a to vzhľadom na skutočnosť, že Slovenská republika i Švajčiarska konfederácia sú zmluvnými štátmi tohto Dohovoru.“.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd pri tom rovnako „... opomenul na základe skutkových okolností a dôkazov vyhodnotiť právomoc mu danú na prijatie opatrení na ochranu dieťaťa v zmysle čl. 11 Dohovoru, a teda že v každom naliehavom prípade majú orgány ktoréhokoľvek zmluvného štátu, na území ktorého sa nachádza dieťa alebo majetok právomoc na prijatie potrebných ochranných opatrení...“.

Sťažovateľka je toho názoru, že výklad relevantných ustanovení § 75 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku bol významne narušený už pri doručení návrhu na vydanie predbežného opatrenia otcovi maloletých. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia sa zásada kontradiktórnosti neuplatňuje tak striktne, ako je to v konaní o veci samej.

Okresný súd 27. októbra 2015 obom maloletým ustanovil kolízneho opatrovníka. Prejednanie veci bez zbytočných prietáhov bolo narušené aj tým, že ustanovenie opatrovníka maloletým sa uskutočnilo až v deň vydania uznesenia o zastavení konania, čím absolútne znemožnil dostatočné preskúmanie existencie skutočností osvedčujúcich nariadenie predbežného opatrenia, v dôsledku čoho v konkrétnom prípade stratil význam aj samotný inštitút opatrovníka.

Tým, že podľa názoru sťažovateľky došlo k závažnému zásahu do práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie, sťažovateľke bolo znemožnené efektívne chrániť svoje práva a práva svojich maloletých detí.

S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti, ktoré v dôsledku postupu okresného súdu vyvolali dlhotrvajúci stav právnej neistoty trvajúci dodnes sprevádzaný, podľa názoru sťažovateľky, zmätočným a nesprávnym procesným postupom porušovateľa a nevyhnutnosti enormnej aktivity sťažovateľky a tlaku na ňu, keď „... suplovala nečinnosť“.

porušovateľa konaním, ktoré sa priečilo jej záujmom a zároveň záujmom maloletých detí (uzavretie súdneho zmiernu v konaní Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 P 142/2015), si sťažovateľka uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie...“, a to „... s ohľadom na psychickú ujmu i fyzické vyčerpanie, ako i v konečnom dôsledku zásah do psychického stavu jej maloletých detí za porušenie práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie bez prietáhov vo výške 10 000 € voči Okresnému súdu Michalovce.“.

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že „bola v dôsledku popísaného postupu súdu vystavená prenasledovaniu zo strany kriminálnej polície a hrozbám trestného stíhania za únos maloletých detí, ako aj zanedbanie povinnej školskej dochádzky. Sťažovateľke bola v dôsledku nečinnosti súdu spôsobená psychická ujma. Psychická ujma však bola spôsobená predovšetkým jej maloletým deťom, na ktorých záujmy sa už od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia (až doposiaľ) nebral žiadny ohľad. Maloleté deti sa odobratiu bránili krikom a plačom, no bezúspešne. Sťažovateľka v konečnom dôsledku nemala žiadny právny podklad na ponechanie si svojich maloletých detí na území Slovenskej republiky, a to najmä z dôvodu, že v dôsledku postupu porušovateľa bola nútená uzavrieť súdny zmiernu s otcom, ktorý napokon súd vo vykonávacom konaní vykonal tak, že nechal otca odobrať jej maloleté deti. Preto zastáva názor, že súd mal rozhodnúť v záujme dodržiavania a zachovania stavu právnej istoty promptne a bez súdnych prietáhov. O predbežnom opatrení však ku dňu podania tejto sťažnosti dosiaľ nebolo rozhodnuté.“.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálehom:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 27. októbra 2015 sp. zn. 15P/328/2015 porušené boli.

2. Základné práva [REDAKOVANÉ] podľa 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.01.2016 sp. zn. 15P/328/2015 porušené boli.

3. Základné práva [REDAKOVANÉ] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu Michalovce v konaní sp. zn. 15P/328/2015 porušené boli.

4. Okresnému súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 15P/328/2015 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

5. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- EUR (slovom desaťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. [REDAKOVANÉ] sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 303,16 EUR (slovom tristotri eur a šesnásť centov), ktorú je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť na účet jej právneho zástupcu [REDAKOVANÉ] do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 15 P 328/2015 zistil takýto priebeh napadnutého konania:

Dňa 8. októbra 2015 matka maloletých detí [REDAKOVANÉ] (nar. 2007) a [REDAKOVANÉ] (nar. 2010) podala na okresnom súde návrh na vydanie predbežného opatrenia „vo veci odovzdania eventuálneho dočasného zverenia maloletých detí do starostlivosti matky“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 15 P 328/2015.

Dňa 15. októbra 2015 okresný súd vyzval právneho zástupcu matky JUDr. Krafčíka na oznámenie adresy pobytu otca v lehote 7 dní.

Dňa 20. októbra 2015 právny zástupca otca maloletých detí mailom žiadal o riadne doručenie návrhu na začatie konania. Namieta právomoc slovenského súdu aj miestnu príslušnosť okresného súdu.

Dňa 23. októbra 2015 právny zástupca otca doručil oznámenie o prevzatí zastupovania a vyjadrenie k návrhu.

Dňa 26. októbra 2015 okresný súd mailom požiadal riaditeľku Základnej školy Ivanka pri Dunaji o oznámenie, či maloletá [REDAKOVANÉ] navštevuje túto školu.

Dňa 27. októbra 2015 Miestny úrad Ivanka pri Dunaji na žiadosť okresného súdu oznámil, že matka detí sa v obci už nezdržiava, ale zdržiava sa na adrese svojho trvalého pobytu v [REDAKOVANÉ].

Dňa 27. októbra 2015 okresný súd uznesením sp. zn. 15 P 328/2015 rozhodol tak, že konanie zastavil, pretože nie je daná právomoc slovenských súdov. Súčasne uznesením ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce opatrovníka maloletým deťom.

Dňa 29. októbra 2015 matka maloletých detí doručila Okresnému súdu Michalovce podanie.

Dňa 18. novembra 2015 matka maloletých detí doručila Okresnému súdu Michalovce podanie, súčasťou ktorého bola aj zápisnica o trestnom oznámení matky pre podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania otca maloletej dcéry.

Dňa 19. novembra 2015 Okresný súd Michalovce zaslal odvolanie matky právnomu zástupcovi otca maloletých detí ([REDAKOVANÉ] prevzal 27. novembra 2015).

Dňa 19. novembra 2015 otec maloletých detí doručil Okresnému súdu Michalovce splnomocnenie na zastupovanie udelené [REDAKOVANÉ].

Dňa 14. decembra 2015 bol spis doručený Krajskému súdu v Košiciach (8 CoP 486/15) na rozhodnutie o odvolaní matky maloletých detí.

Dňa 7. decembra 2015 [REDAKOVANÉ] doručil vyjadrenie otca k odvolaniu.

Dňa 29. decembra 2015 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením krajského súdu sp. zn. 8 CoP 486/2015, ktorým zrušil uznesenie súdu 1. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie (právoplatné 27. januára 2016).

Dňa 14. januára 2016 [REDAKOVANÉ] doručil podanie otca, s námietkou, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu. Zároveň oznámil, že otec detí podal 4. januára 2016 na Okresnom súde Bratislava III návrh na výkon rozhodnutia (švajčiarskeho súdu), konanie je vedené pod sp. zn. 38 Em 1/2016, opätovne namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Michalovce, lebo deti sa zdržujú v Ivanke pri Dunaji, a navrhuje vec postúpiť Okresnému súdu Bratislava III.

Dňa 15. januára 2016 právny zástupca otca maloletých detí mailom doručil rozhodnutie švajčiarskeho súdu.

Dňa 18. januára 2016 bolo doručené podanie otca maloletých detí.

Dňa 18. januára 2016 sťažovateľka oznámila, že trvá na nariadení predbežného opatrenia.

Dňa 20. januára 2016 okresný súd uznesením č. k. 15 P 328/2015-170 (právoplatnosť nadobudol 2. mája 2016) preniesol príslušnosť na Okresný súd Bratislava III.

Dňa 11. februára 2016 otec maloletých detí podal proti uzneseniu z 20. januára 2016 odvolanie.

Dňa 22. marca 2016 Okresný súd Michalovce zaslal odvolanie otca právnomu zástupcovi matky a Úradu práce a sociálnych vecí a rodiny Michalovce.

Dňa 31. marca 2016 bol spis postúpený Krajskému súdu v Košiciach. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 CoP 105/16.

Dňa 11. apríla 2016 bol spis vrátený Okresnému súdu Michalovce s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 CoP 105/16 zo 4. apríla 2016, ktorým Krajský súd v Košiciach vrátil vec Okresnému súdu Michalovce na účely zistenia aktuálneho bydliska maloletých detí.

Dňa 8. apríla 2016 Okresný súd Michalovce zaslal Krajskému súdu v Košiciach „späťvzatie“ odvolania otca maloletých detí, ktoré doručil 4. apríla 2016, pretože došlo k vráteniu detí do krajiny ich obvyklého pobytu, do Švajčiarska (uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 38 Em 1/2016-94 z 24. marca 2016).

Dňa 14. apríla 2016 bol spis opäť zaslaný Krajskému súdu v Košiciach (č. k. 8 CoP 134/2016-196).

Dňa 18. apríla 2016 Krajský súd v Košiciach odvolacie konanie uznesením č. k. 8 CoP 134/2016-196 zastavil. Právoplatnosť nadobudlo 2. mája 2016.

Dňa 26. mája 2016 okresný súd postúpil vec Okresnému súdu Bratislava III. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 38 P 144/2016.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K námietke porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15 P 328/2015 z 27. októbra 2015.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Proti rozhodnutiu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15 P 328/2015 z 27. októbra 2015 bolo možné podať odvolanie (opravný prostriedok sťažovateľka aj využila), na preskúmanie postupu a rozhodnutia okresného súdu bol teda v prvom rade povolaný

krajský (druhostupňový) súd, ktorého právomoc predchádza právomoci ústavného súdu bezprostredne preskúmať rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto veci, ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (podobne IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 290/06, III. ÚS 288/07, III. ÚS 208/08, III. ÚS 72/09, III. ÚS 153/2016).

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že sťažnosť bolo možné odmietnuť aj ako oneskorene podanú.

Krajský súd v Košiciach o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 27. októbra 2015 rozhodol uznesením sp. zn. 8 CoP 486/2015 zo 16. decembra 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27. januára 2016.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Od 27. januára 2016 začala plynúť zákonom ustanovená dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu, ktorou by sťažovateľka mohla namietat' porušenie svojich základných práv uznesením Krajského súdu v Košiciach. Sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka až 8. apríla 2016, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty, ktorá sa skončila 27. marca 2016.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd musel sťažnosť sťažovateľky v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť.

2. K námietke porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15 P 328/2015 z 20. januára 2016

Aj v tomto prípade z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 20. januára 2016 bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok, a preto právomoc poskytnúť ochranu označenému právu sťažovateľky mal krajský súd v rámci odvolacieho konania. Skutočnosť, že sťažovateľka túto možnosť nevyužila, je dôvodom na odmietnutie sťažnosti v tejto časti pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

3. K námietke porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 328/2015

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prietahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu

a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Namietané konanie začalo na okresnom súde 8. októbra 2015 a na tomto súde skončilo 20. januára 2016 uznesením sp. zn. 15 P 328/2015, ktorým okresný súd preniesol príslušnosť na konanie na Okresný súd Bratislava III (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 2. mája 2016). Sťažnosť sťažovateľka podala ústavnému súdu 8. apríla 2016, teda viac ako dva mesiace po tom, ako okresný súd rozhodol o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava III, na ktorom je konanie vedené pod sp. zn. 38 P 144/2016. Prieťahy pod označenou spisovou značkou však sťažovateľka v petite, ktorým je ústavný súd podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný, nenamietala.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2016